

מסורת הש"ס

(א) נכנסת ט. וחס נמנן.
(ב) נכנסת י. וחס נמנן.
(ג) נמס' ד"ס פ"ח תוספתא
(ד) פקדו ר"ה (ד) וחס
(ה) שם מ"ס ד"ס פ"ח
(ו) נש פ"ט (ו) ודגמנו
לקמן קד: וע"ש ובפס"י
שם ובכריתות כג. ובגדה
יט: ע"ש ובשבת קג. הא
מזי רבי יוסף ורבי טלה
ר"ה הא, (ו) ודגמנו פ"ו
ה"א ע"ש (ח) ז"ל אחר
ד"ה מנחם, (ט) יעב"ז מ"ז,
(י) כ"ה: לך,

הגהות הב"ח

(א) גמ' לפניהם אלא
(בשלב) מו"מ וי"ב פ"א
שלש: (ג) רש"י ד"ה במר
וה' לשון מורה הא
האי טרפה כלל ואת ד'
נמקח:

מוסף רש"י

וכי מכללא מאי. וכי
אמר ליה מכללא מאי
גרעיתא איכא דלמא חזי
בפירוש איתמר (ברכות
, יב).

רבינו גרשום

חמוכה נמי לישדר. עם גידה דליכא למיחש שמא ימכרנה לישראל
דהא לא זכני מיניה דחיישי לטרפה: **אלא במקום שמכריו.**
שישראל מותר ליקח שם בזהו מקום מן העובד כוכבים כיון שלא
הכריזו להמלי ניהוש לה העובדים ישראלים הם ולטרפה ליכא למיחש
דהא לא הכריזו היום: **שלימה נמי לא**
לישדר ליה. עד שיטול גידה דלע"פ
שמקומו ניכר איכא למיחש דלמא חתך
לה עובד כוכבים ומזניץ וסבור זה
שנטל גידה: **חיתוכא דעובד כוכבים.**
צריך אינו עשוי כשל ישראל שהוא
פורעה דרך שהגיד מונח. ועל דא
סמך רבי בשולח יך לחזירו על יד
עובד כוכבים ולא עשה זה חותם
דכשרה היא אלא היא חמוכה דרך
שישראל חותכה אחר חטיעת הגיד אלא
באזכר אחר חטימתו עובד כוכבים
וחיתוך ישראל שזין זו אסור עד שיהא
זו חותם: **ואיבעית אימא במקום שאין**
מכריו. ודקשיא לך חמוכה נמי לישדר
דהא לא זכין לה ישראל גזירה שמה
יתננה לו בפני ישראל ואותו הרוואה
זוה נתנה לו לוקח היתנו כסבור ניטל
גידה: **ואיבעית אימא.** עומד דמנתי
דלמא חמוכה לא לישדר עם גידה:
משום דגונז דעמו. דעובד כוכבים
כסבור שישראל זה אהבו מאד שתקנה
וערס זה ליטול גידה עד שנראית
לעצמו ואח"כ נתנה לו והוא לא נטלו
ונמלא מחזיק לו טובה חס: **פייסיה**
למזניה. מן שעריו לזה המעצרות:
מכר. ספינה רחבה שעוצרין בה
את הנהר: **במר דשחוט.** בחילוף
שחוטת בחוקת שחוטת וחזירו בצבורות
(דף ג). והוא טבחא דמזניץ מרצא
דאטמא במר דכנתא. ולי נראה דלשון
ממורה הוא. **ו** דהאי דטרפה לאו
דוקא דטרפה בשחוטת: **מ**יחלפא
אלא כלומר טרפה שחוטת נתן לו במר
דכשרה שחוטת: **ואשקיה חמרא מויגא.**
והעובד כוכבים סבור שהיין חי: **וכי**
מכללא מאי. מה לנו אי איתמר מכלל
אי בפירוש הא מהא כללא ספיר שמעינן
אמאי אשמעינן גמרא דלאו פירוש
איתמר ומה יש לנו לגמגם בכלל זה:
נמ"ד טרפה הוא. איכא למימר דלאו
משום גניבות דעת איקפיד אלא משום
דאשקיה גזיה עד השתא: **אנפקא**
חיותא משמע. משום יקרא דדיה איקפיד
שעבר על דצרו: **לא יסרבה.** לא
יפליז צו האולי יודע שלא עשה
משום דגונז דעמו להחזיק לו טובה
חחס כסבור שזמן הלז מסרבה לו
כן: **ולא יפתח לו כו'.** כל חציותהס
מגופות היו וכשזא אדם חסוד אללו
פומח לו חצית להשקותו יין חזק
ואס מכר חצית לחנוני שלמה ועדיין
היא אללו לא יפתחה לאורח הבא לו
ותתקלקל יינה וזה ימסרנה מיד לחנוני
שעמכרנה לו: **א"כ הודיעו.** מכתמה
מפני שזמן זה שזמן זה שזמן זה שזמן
חסר. לפי שזה סבור שהוא מלא: **שמעפשו.**
גונז דעמו: **ואס יש שם חצר עיר.** חצורת
עיר שיש שם רבים וזה מתכוין להחשיב את
האכל צענייהן שיאמרו כמה חסוד זה
חזק כשל כריאה שחוטת: **חיס שחוטת.**
כסבור שהכל שזמן ומומן עליו אורחים
וצעו שיש לו שזמן הרבה לניכס: **וחנק**
את עצמו. שלא היה לו מה להאכילם
ובזש מהס: **שעווק.** סוגר כמו
ועוצקה (ישעיה ה): **שלימה אין לריך**
ליטול. מפני שניכר שלא ניטל והאכלה
נוטלו: **ועובד כוכבים צין שלימה כו'.**
לקמיה [ע"ב] מפרש
לה: **אין מוכרין טרפה לעובד כוכבים.**
בסתם א"כ הודיעו שהיא טרפה דמו
ליכא גניבת דעם. ובמקום שאין
מכריון דליכא למיחש לשמא

גיד הנשה פרק שביעי חולין

צד.

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פ"ח מהלכות
מאכלות אסורות הל'
י דעי במ"מ טו"ש"ע י"ד
סימן קט ע"פ יא:
ב ב ג ד מ"י פ"ב
מה' דעת הל' א
ו"פ"ח מה' מכירה הל' א
ג סנה לאוין קנה טו"ש"ע
ח"מ סימן רכח ע"פ י:
ב ב ה ו טו"ש"ע שם ס"ו:
ב ב ז מ"י פ"ב מה' דעת
הל' א טו"ש"ע
שם ע"פ י:
ב ב ח מ"י פ"ו מה' דכריתות
הל' א טו"ש"ע
ח"מ פ"ק ע"פ יט:
ב ב ט מ"י פ"ח מה' מאכלות
אסורות הל' א יד ע"פ סנה
לאוין קלט קמח טור ש"ע י"ד
סימן קט ע"פ יא:

רבינו גרשום

הבריות אלא מכללא
דבעברא דאיכא בשביל
שמעיה דנתן לא"י
תרנגולת טרפה בכלל
שחוטת מאחי קפידא
איתמר דשמואל דשמואל
אפי' איתמר משמיה
מהווא קפידא מאי ודאי
כן הוא ואינו דאיכא אי
לאבי תרנגולת כו' כלומר
אפי' דחזין דאיכא לא
אמרין שממיה בפירוש
דאסור לגנוב דעת הבריות
אי שמואל דאיכא בשביל
איקפד לשמיעה בשביל
דגנב דעתו של א"י אלא
א"ל לא ליבעי ליה כו' אי
לרבא אנפקא חייא משמע
כלומר שאינו מוזג ומיחזי
בגול גמור: ולא ירבה
בחקירות. כלומר לא ישגר
לו דורונת: לא יפתח לו
חציות כו'. כלומר הוא
מכר חציותיו לחנוני וחנני
עבר לפתוח למוכר מיד
ובא אוהבו לביתו ויבקש
ממנו מכר לו יין מאותו
חצית אל יאמר לו אם
לא בשביל אהבתך לא
הייתי פותח וגונב דעתו
איתמר עתיד למוכרו:
ואל יאמר לו סך שפך.
כלומר הפך של שמן יהיה
בידו ואין לו כלום שחורק
השפך ממנו אל יאמר לו
רוצה [אחא] לסוך שמן בן
הפך הזה ואין לו כלום
וגונב דעתו: ואם בשביל
כבודו. כלומר ישבו שם
בני אדם וחולק לו כבוד
בשביל בני אדם: לגין
המתקשקש. כלומר שאין
בו אלא מעט יין: ואם יש
בו חבר עיר. כלומר תלמיד
חכם ודאי בשביל כבודו
הוא עושה ואין לו יכולת
למלאנו יין מותר: סנדל
של מטה. כלומר סנדל
של עור בהמה שמתה
מאיליה בכלל סנדל בהמה
שנשחטה שאין סנדל של
מטה טוב כשל שחוטת:
מפני הסכנה. שמה נכסה
נחש וישב האדם בבשר
(אדם). ושמן צף על
פני כלומר יין ומיעוט
שמן על היין: והניח
בפניהם כשלש ביצים.
כלומר פח כשלש ביצים.
שהוא ערוק כו' כלומר
צריך חתוכה צריך
ליטול הימנה גיד הנשה.
כלומר כיון הדירך חתוך
בכר בר ישראל חזיר שגיד
הנשה מנוקר ממנו ולא
יטלנו: אחד מפני האנסין.
כלומר שמה יעשה לו אונס
חלוקה

אחד

אחד

(א) נראה דל"ל לא משדר ליה
שלימה לא גניב ליה לשמיה
דהא מקומו ניכר אלא וכו'.
(ב) נראה דל"ל איתמר משמיה
דשמואל דלמא גונז דעת הבריות אפי' כו' הוא דל"ה אמאי איקפיד: אי לאני וכו'.